

Lemondóka

[ZŘÍKADLO]

Elment az asztal, eltűnt a fiók
 A fiókkal a spulni elveszett
 A spulniról odalett a cérna
 Arra szállt egy madár, kifosztott egy magot
 A magocska sehol
 Hová mutat mindez
 Sehova

VÖRÖS ISTVÁN FORDÍTÁSA

Anna Adamowicz

Xénia Bolotnyikova visszaemlékszik a Holodomorra

[KSENIA BOŁOTNIKOWA WSPOMINA HOŁODOMOR]

harminckettőben, uram, nem volt már semmi.
 se gabona, se krumpli, se haszonállatok, vagy háziak.
 se gyapjú, se sarlók, se cséphadarók, se útlevelek, se kocsik,
 se utak, se csillagok – a késeken kívül mindent megettünk.

hűvösen fújt, és esőt szitált a tavasz. egyik nap
 az arcom odvában összegyűjtött vízből kivirágzott az ördög,
 hogy megerősítsen abban, miután megettem a lányomat,
 mindent kihányok majd:
 a gabonát, a krumplit, az állatokat, a gyapjút, a cséphadarókat,
 a sarlókat, az útleveleket, a kocsikat, a csillagokat, az egész világ
 kifordul magából, mint egy párnahuzat és vége lesz az éhezésnek.
 a lányom is visszatér, egészben és egészségesen, tehát semmi vész.

a kést félelemből nem ettük meg, hogy élével fel ne fedje
 a szégyent, amely a ráncok között van elrejtve.
 a kéz, melyet egy angyal sem állított meg
 [uram, ha a mennyekből leszállt volna egy angyal Szofijivkába,
 akkor bizony felfaltuk volna, még a tollfosztással sem
 bajlódtunk volna], a kéz, huszonhét törékeny négyzet

világít át a bőrön, mint a szentjánosbogár,
a kéz átvágta a torkot.

kérlek menjetek el hozzájuk, magyarázzátok el nekik,
kérjétek nekem az orvosi tisztesfű gyökeréből,
annyi éve próbálom már kihányni,
megmenteni Ukrajnát

Maria Callas bélférgének recitativója

[RECYTATYW TASIEMCA WCZEPIONEGO W JELITO MARIII CALLAS]

O. F.-nek

hallgatom az énekét
íme a testem
amit szeretek nem szeretek szeretek nem szeretek
gyűlölök

magamba szívom e keserű éjjeli mantrát
éles tükrök és metsző görög szótagok
növek

amikor a színpadon állsz
nem téged tapsolnak meg
Violetto Tosko Normo Aido
hanem egy szalagot a beleidben
ami belülről szorítja a derekadat
a tudás fájáról való karcsú gyümölcsöt
csináltam belőled bel canto¹ és brutta vita²

figyelj oda
gyermekeim már virágoznak a húsodban

1 Szép ének [olasz].

2 Rossz élet [olasz].

rendszerek. vér

[UKŁADY. KREW]

melletted egy csatában elesett, végighúzom az ujjam
az alkarjának vénái mentén, és közben az emberekre

gondolok, akik kibontanák, mint egy fonalat a kötött
ruhából, műszereket helyeznének a véresejtjeidre,

alakot formálnának, melynek elő- és világnézetet adnának.
az én ujjamban nyílhegy, mert arra vágyom, hogy

véredből vörös krétát görgessek.
megrajzolom vele a bőségtől sikamlós, vastag

és nedvdús Európát. a kezem alatt
minden sötétbarna csik

beleolvad a staffázsba

SIPOS TAMÁS FORDÍTÁSA

Ana Blandiana

Karantén

[CARANTINÁ]

A fájdalom nem ragályos,
Efelől biztosíthatlak benneteket, a fájdalom nem átadható,
Az ő testének egyetlen megcsavarodott idegszála sem
Lesz bennem gyötrő érintésé.

A fájdalom nem ragályos, a fájdalom
A falaknál is könnyörtelenebbül zár,
Egyetlen karantén sem szigetelhetne tökéletesebben,
Banális, amit mondok, igazán – ennyi az érvem.

Uram, mennyi irodalom bennünk!
Érzelmek – emlékeztek még? –, tanultunk róluk az iskolában.
A haldokló ágya körül ők sírnak ugyan,
De halállal egyikük sem fertőződik meg.